

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte:	Nadejda Toma
Judecători:	Liliana Catan
	Iurie Diaconu

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de petiționara Murzakoi Nadejda, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2022,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 11.05.2021-11.11.2021;

Instanța de recurs: 08.12.2021-19.01.2022;

Instanța de recurs în anulare: 16.03.2022- 06.04.2022.

c o n s t a t ă :

1. La data de 07 mai 2021, la Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, a parvenit plângerea petiționarei Murzakoi Nadejda, în baza art. 313 Cod de procedură penală, împotriva acțiunilor organului de urmărire penală, și anume: ordonanței procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Rîșcani, Arcer Alexandru din 26.02.2021 privind refuzul în pornirea urmăririi penale și clasarea procesului penal nr. 1-63pr/20 din 30.11.2020 și ordonanței procurorului, adjunct- interimar al procurorului-șef al Procuraturii mun. Chișinău, șef-adjunct-interimar al Oficiului Rîșcani, Pleșca Angela din 20.04.2021, prin care s-a respins plângerea petiționarei Murzakoi Nadejda împotriva ordonanței procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Rîșcani, Arcer Alexandru din 26.02.2021.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 11 noiembrie 2021 a fost respinsă ca neîntemeiată plângerea petiționarei Nadejda Murzakoi, înaintată în temeiul art. 313 Cod de Procedură Penală, împotriva acțiunilor Procuraturii mun. Chișinău, Oficiul Rîșcani.

2. Nefiind de acord cu încheierea nominalizată, petiționara Murzakoi Nadejda a declarat recurs în termen prin care se solicita casarea integrală a încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 11 noiembrie 2021, admiterea plângerii înaintate în

ordinea prevederilor art. 313 Cod de procedură penală.

În motivarea recursului s-a invocat că, instanța nu a luat în considerație probele administrate la prezentul dosar, nu le-a dat apreciere cuvenită, a examinat părțitor prin faptul că a apreciat doar poziția procurorului pe marginea cazului dat.

Menționa recurenta că nici procurorul și nici instanța de judecată nu au dispus efectuarea expertizei judiciare, fapt prin care i-au fost lezate drepturile la un proces echitabil. La fel, instanța de judecată nu s-a expus asupra neinterogării părții vătămate, bănușilor Rusnac A. și Mastac M., poliștului Tihai A. și conducătorii acelora Belibov I., Ceban R, Cojoc V., lipsei comparării declarațiilor persoanelor audiate cu înregistrările video furnizate de către ea, lipsei investigațiilor cu privire la falsificarea rezultatului testului de laborator.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2022, a fost respins ca inadmisibil recursul declarat de petiționară, cu menținerea încheierii contestate fără modificări.

4.1 În motivarea concluziei sale, instanța de recurs a menționat că, de către Procuratura mun. Chișinău, sediul Rîșcani au fost întreprinse toate măsurile posibile în vederea cercetării complete, imparțiale, obiective și sub toate aspectele a faptelor invocate de petiționară.

Prin urmare, s-a constatat cu certitudine faptul că în acțiunile colaboratorilor de poliție din cadrul Inspectoratului de Poliție Rîșcani a DP mun. Chișinău, Frunza Ilie, Gorcea Viorel, Panaid Ion, Ceban Ruslan, lipseau elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (1) Cod penal. Organul de urmărire penală a întreprins întreg spectru de acțiuni procesuale în vederea examinării cauzei și a dat răspuns la toate întrebările și neclaritățile invocate de către petiționară, legal fiind stabilit că la caz nu este oportună verificarea circumstanțelor în conformitate cu prevederile art. 274 Cod de procedură penală.

Mai mult decât atât, recurenta nu a indicat care măsuri urmau a fi întreprinse de către organul de urmărire penală, în vederea cercetării complete, imparțiale și obiective a cauzei, recursul reflectând doar dezacordul cu încheierea instanței de judecată.

Astfel, instanța de recurs a constatat că soluția organului de urmărire penală era una corectă și întemeiată, fiind constatat că, organul de urmărire penală a întreprins și efectuat acțiunile procesuale posibile întru stabilirea adevărului în procesul vizat.

Totodată s-a subliniat că, procurorul nu avea obligația de a se conforma solicitărilor petiționarei, or acesta avea obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedeau vinovăția persoanei, cât și cele care o dezvinovăteau, de altfel, prin prisma art. 51 alin. (3) Cod de procedură penală, la exercitarea atribuțiilor sale în procesul penal, procurorul este independent și se supune numai legii.

Se conchide că, argumentele recurentei nu puteau fi reținute drept convingătoare și au fost respinse, ca neîntemeiate, din motiv că erau declarative, or nu au fost prezentate argumente concrete și certe, care ar fi indicat la faptul că investigația în cazul sesizării acestuia și, în special, abordarea organului de urmărire penală și a procurorului în cadrul controlului nu ar fi corespuns cerințelor inerente, prin prisma art. 19 alin. (3), 254 Cod de procedură penală, de a exista complet și multilateral cazului.

Au fost respinse și argumentele, precum că în cadrul procesului penal au fost lezate drepturile și interesele legitime ale petiționarei, or în motivarea plângerii, nu au fost invocate careva vicii fundamentale care au afectat hotărârile contestate, nu au fost invocate careva temeuri plauzibile de declarare a nulității ordonanțelor contestate, criticând doar acțiunile organului de urmărire penală și deciziile procurorilor, care, în opinia subiectivă a acesteia sunt ilegale, neîntemeiat și nemotivate.

Criticile formulate de recurentă au format obiect de discuție la judecarea cauzei la judecătorul de instrucție, căroră instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă, soluție pe care instanța de recurs a însușit-o pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impunea, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată, nu s-a identificat existența a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casarea încheierii.

Astfel, instanța de fond corect a stabilit că organul de urmărire penală și procurorul au asigurat caracterul complet și obiectiv al soluționării plângerii înaintate, astfel că concluziile date de procurori erau în corespundere cu prevederile art. 19 Cod procedură penală, care prevedea „accesul liber la justiție” și art. 20 din Constituția Republicii Moldova și art.6 CEDO care prevăd „dreptul persoanei la un proces echitabil”.

4.2 În conformitate cu prevederile art. 466 Cod de procedură penală, hotărârea instanței de recurs a devenit irevocabilă.

5. Împotriva deciziei instanței de recurs, petiționara Murzakoi Nadejda a declarat recurs în anulare, prin care solicită casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2022 și a încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 11 noiembrie 2021.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu soluția instanței de recurs, argumentând din punctul ei de vedere cele întâmplare, indicând erorile depistate de recurentă în decizie cum ar fi lipsa interogării persoanelor (partea vătămată, bănuiții, polițiștii) și lipsa investigațiilor suplimentare.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Hotărârea judecătorească irevocabilă, împiedică redeschiderea procesului penal cu excepția cazurilor când fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze hotărârea pronunțată.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către Colegiul penal.

Or, Colegiul reiterează că dispoziția art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, stipulează exhaustiv care sunt temeiurile de declarare a recursului în anulare, și anume, că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii, iar alin. (2) al aceluiași articol, prevede că, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în prezentul articol sau este declarat repetat.

Conform art. 456 alin. (1) coroborat cu art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului în anulare înaintat, în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute de art. 455 Cod de procedură penală.

În textul art. 455 alin. (2) Cod de procedură penală, se specifică cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs în anulare, în special este descris conținutul acesteia. Norma procesuală reglementează obligația recurentului de a aduce în textul recursului argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea expresă a temeiurilor prevăzute de art. 453 Cod de procedură penală.

Prin urmare, instanța de recurs remarcă faptul că, dreptul de a declara recurs în anulare, poate fi exercitat numai în privința hotărârilor judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II ale Codului de procedură penală – adică calea apelului și recursului ordinar.

Analizând dispozițiile legale expuse mai sus în raport cu speța, se constată că chestiunea care a fost examinată de către prima instanță și, ulterior de către instanța de recurs, prin care a fost menținută încheierea judecătorului de instrucție, adoptată în ordinea reglementată de art. 313 Cod de procedură penală precum, nu sunt susceptibile de a fi atacate, nu cad sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute la alin. (1) art. 452 Cod de procedură penală, ce poate fi contestată cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție, iar recursul declarat împotriva acesteia este inadmisibil, deoarece o asemenea hotărâre nu este susceptibilă de a fi atacată cu recurs în anulare.

Cele enumerate supra indică că, respectivul recurs în anulare, în aspectul nominalizat, adică fiind declarat împotriva unor hotărâri judecătorești irevocabile, dar prin care nu a fost soluționat fondul cauzei penale, nu are suport legal

În asemenea condiții, Colegiul penal conchide că titulara recursului nu a respectat cerințele legale cu privire la întocmirea unei cereri de recurs în anulare, ignorând prevederile art. 455 Cod de procedură penală în acest aspect.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (2), art. 432 alin. (2) pct. 1), art. 453, 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către petiționara *Murzakoi Nadejda*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2022, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 26 mai 2022.

Președinte:

Nadejda Toma

Judecători:

Liliana Catan

Iurie Diaconu